

ПАМ'ЯТАННО МНУЛИ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУМО МАБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекламі: 4-44-0000
"Свобода": 61-43 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 494-0237
(201) 494-0807
(201) 494-0126
УНІОСОУ: (201) 494-0200
(201) 494-0201
(201) 494-0202

PIK LXXXIII. No. 57. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 26-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK. FRIDAY, MARCH 26, 1976 Ч. 57. VOL. LXXXIII

УКРАЇНСЬКА БУДІВЛЯ УНС ЗНОВУ АРГУМЕНТОМ В ПЛЯНАХ ВОЛЛ-СТРІТУ



Частина фотознімки на першій сторінці "Дейлі Нюз" із
виразно видимою Українською Будівлею УНС.

Нью-Йорк. — Поширений місцевий щоденник "Дейлі Нюз" у своєму виданні для Нью-Джерсі з 25-го березня надрукував на цій першій сторінці малоформатну велику фотознімку тієї частини Джерсі Сіті, в якій знаходиться Українська Будівля УНС. У фотознімку, яка колись була і тепер знову стає великим бізнесом середом, на що вказує вже сама її назва: "Екстейндж Плейс". У підписі під фотознімком сказано: "Екстейндж Плейс в Джерсі Сіті (назва була частиною, яку видно в даху Світового Торгового Центру) була запланована, як нове місце для Американ Сток Екстейндж — або можливо Коннектикат. Деякі перенесені з Волл Стріт фірми вже встановили свій бізнес в Українській Національній Будівлі (біла будова)".

Фотознімки і підпис відно-

сяться до поданої на 3-й сторінці вістки про те, що одна з найбільших біржових фірм Волл Стріт, Американ Сток Екстейндж — Американська Біржа — розглядає тепер три можливості: поширення і добудову власних приміщень в біржовому районі долини Мангеттену в Нью-Йорку, або побудову нових приміщень власне в районі Екстейндж Плейс в Джерсі Сіті, де знаходиться Українська Будівля УНС, або в Коннектикаті. В повідомленні сказано, що ця велика біржова установа не бажала б перенести частину свого підприємства в Нью-Йорку, але її можуть змусити до того податкові обтяження. В повідомленні також сказано, що губернатор Кері і посадовці Бім в Нью-Йорку розглядають можливість податкових полегшень для припинення "ісходу" біржових фірм з Нью-Йорку.

Студентські клуби в Торонто перевели український місяць

Торонто (СУСК ІС) — Починаючи 24 січня ц. р., український студентський клуб міста Торонто (клуб при: Торонтоському Університеті всерідності, Ериндейл Коледж Торонт. Унів., Скарборо Коледж Торонт. Унів., та Університеті Йорк) перевели Місяць Українського Студентства по Університетам.

Місяць розпочався великою забавою у приміщенні Українського Національного Об'єднання. Відтак, кожний клуб за порядком переводив один тиждень на своєму кампусі. Найцікавішою частиною цієї програми під час місяця був панель на тему українських студій в Канаді. Д-р Данило Струх та м-р Мирослав Шкандрий, які викладають українську мову та літературу на Торонтоському Університеті, окреслили розвиток українських студій, їх сучасний стан та плани на далі.

Під час місяця відбувся показ української ночі, як також відбувалися "майстерні" гравня на бандури, малювання писанок, дереворізів та українських танків. Студенти Інституту св. Володимира разом із студентським клубом при Торонтоському Університеті зорганізували показ українського студентського мистецтва. Під час місяця на кожному кампусі клуби продавали українські страви та книжки, головне заохочували літературу з України.

Ціллю Українського Студентського Місяця було потвердити діяльність українських студентських клубів на цих університетських (точніше) та запланувати університетські

оточення з різними зображеннями українського культурного та студентського життя. Рівнож, цей місяць дав змогу поодиноким клубам розгорнути ширшу діяльність. Поодинокі студентські ради на університетах допомагали фінансово у переведенні місяця. Клуби також одержали пожертву в сумі 200 дол. від Торонтоського Відділу Українського Національного Об'єднання.

Організацію цього місяця започаткувала Національна Екзекутива Союзу Українського Студентства Канади, далша підготовка йшла під патронатом комітету, який складався із представників чотирьох клубів та СУСК. Організатори сподіваються, що такий місяць буде повторюватися щорічно.

ВІСТАВКА КАРТИН
ЛЮБИ МАЗЯР
У ФІЛАДЕЛЬФІ

Філадельфія, Па. — Від п'ятниці 2-го до неділі 4-го квітня ц. р. тут у Пластовому Домі при 10-й і Данкенно вулицях відбуватиметься виставка картин молодого малярки Люби Мазяр. Люба Мазяр, членка старшо-пластового курія "Перші Стежі", закінчила мистецтський факультет у Пратт Інституті в Брукліні, Н.Я., і від 1973 р. брала участь у 8-х збірних виставках в Нью-Йорку, Філадельфії, Пассейку, Ньюарку та Нью-Бронсвіку. Виставку, яка обіймає 30 картин, відкриє у п'ятницю, 2-го квітня проф. Оксана Генгало словом про творчість 25-літньої малярки. Виставку спонсорує Мистецька Галерея Оксани Ван-Чинської.

ЗБІЛЬШИЛАСЯ КІЛЬКІСТЬ СОВЕТСЬКИХ ШПИГУНІВ В ЗСА ТА ЇХ АКТИВНІСТЬ

Вашінгтон. — Нещодавно одні з керівників американської розвідки служби Сі-Ай-Ей, Р. Нелсон, виступаючи на зборах організації ветеранів ЗСА, відмітив, що внаслідок поширення політики детанту значно збільшилася діяльність агентурної мережі советського КГБ у ЗСА. Цією справою займається також широкопоширений журнал "Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" в числі з 23-го лютого ц.р. Названий журнал, покликується на заяви і оцінки знавців розвідки, інформус, що від часу коли політика детанту почала набирати на силу, кількість службовців в советському і сателітних посольствах збільшилася майже на 50 відсотків з 1.000 на 1.850, а якщо врахувати ще і їхні родини, то це число становить тепер 3.500 осіб. Протягом 60 відсотків советських дипломатів займаються шпигунською роботою. Таким чином число шпигунів, які користуються дипломатичною недоторканістю, збільшилося в ЗСА з 400 до 700 осіб. Всі вони, очевидно, добре вишколені спеціалісти і знавці свого діла. Журнал нагадує при тому, що політика відпущення має добрі і злі сторони. Позитивом мабуть треба вважати, що чимраз більше людей з-поза залізної застави мають можливість побувати в ЗСА, країні не обмеженої свободи і добробуту, і особисто переконавшись в брехливості комуністичної пропаганди, але з другого боку советське КГБ має не обмежені можливості збирати потрібні Москві інформації. Тоді бо, коли в 1972 р. Америку відвідало тільки 81 група советських "туристів" в числі 641 осіб, то вже в 1974 р. таких груп було 466, до яких входило 1.500 осіб. Того ж року на американський беріг зійшло 14.000 советських моряків у зв'язку з цим, що уряд ЗСА від-

крив для советських суден 30 пристаней. Крім того, шляхом культурного обміну в ЗСА побували 1944 діти культури і мистецтва. В 1975 року їхнє число збільшилося до понад 3.000 осіб.

Цілі советської розвідки в ЗСА різноманітні. Побіч військових інформацій, які все ставалися на першому місці, советських агентів цікавлять нові технологічні винаходи, економічні дані, різноманітні на політична інформація, все те, що відноситься до співпраці ЗСА з Китаєм і загальної інфільтрації американських установ, підприємств, молодечих, студентських, а навіть церковних організацій і установ. ЗСА настільки відкрите суспільство, що дуже часто згадані інформації можна одержати шляхом звичайної крадіжки, а навіть відписати з офіційних публікацій, які мають пів-закритий характер.

Свою інформацію журнал спирає на свідчення американських розвідників та на свідчення колишніх агентів КГБ, які в різних роках втекли на Захід.

Стаття в журналі нагадує, що починаючи від 1969 р. уряд ЗСА "відворив" за шпигунську діяльність 7 советських дипломатів, але ці заходи не розв'язують самої проблеми, бо на місце звільнених приїжджають інші. Очевидно, боротьба з советськими і комуністичними шпигунами утруднює негативне наставлення деяких американських законодавців до праці Сі-Ай-Ей і Еф-Би-Ай, бюджет яких збільшили в останньому році майже на 30 мільйонів доларів, звільняючи з Еф-Би-Ай 522 досвідчених працівників, а в додатку ліберальна преса розпочала домагатися стилю контролю роботи названих організацій, що в свою чергу не дає змоги американській контррозвідці розгорнути на повну ширину боротьбу з советськими шпигунами.

Ще один комуністичний шпигун з радіостанції "Вільна Європа" повернувся на "родину"

Мюнхен, Німеччина. — Мюнхенські газети повідомили, що недавно повернувся до Болгарії Хризан Христов, який 11 років працював в радіостанції "Вільна Європа". Болгарське радіо з Софії повідомило, що Христов виступить невдовзі із свідченнями, а головне скаже про діяльність американської розвідки в службі Сі-Ай-Ей, яка ніби то являється фактичним керівником не тільки радіостанції "Вільна Європа", але також інших радіостанцій і пропагандистських засобів, "скерованих проти Советського Союзу і соціалістичних країн". Очевидно, найновіший "поворот" розкритиме також про "підприємливість" болгарської і інших еміграційних спільнот. Як відомо, недавно чехо-словацька розвідка стягнула свого шпигуна Павла Мінарика, який виступав два рази в Празі на окремо скликаний пресовій конференції, у якій брала участь кореспондентка комуністичної і некомуністичної преси. Мінарик, до речі, капітан розвідки Чехо-Словацьчини, працював в радіостанції "Вільна Європа" від

1968 р. і мав за завдання: займатися розкладовою роботою серед чехо-словацької еміграції та збирати відомості серед заанжованих працівників дирекції обидвох радіостанцій. Західна преса відмічує, що свідчення розвідників потрібні Москві і стараннях добитися ліквідації радіостанції "Радіо Свобода" і "Вільна Європа", які діють на території Західної Німеччини.

СОВЕТСЬКІ ШПИГУНИ ВИВЧАЮТЬ РОЗГОВІРНІ МОВИ

Вашінгтон. — Журнал "Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" у своєму виданні за 29 березня ц.р. інформус, що всі советські дипломати та урядовці, які сповняють службу закордоном, одержали доручення переслати до Москви найновіші приклади щоденної розмовної мови ("сленг") країн, в яких перебувають. Журнал твердить, що хоча советські шпигуни та радіо-диктори майже завжди є знавцями лінгвістичними, то дуже часто користуються перестарілими висловами.

Президент Форд планує кампанію проти інфляції

Вашінгтон. — З уваги на те, що цього року в ЗСА по-заявив новий рід інфляції, зарозливого вірусного не-дуги, президент Джералд Форд планує звернутися до Конгресу, щоб призначив 135 мільйонів доларів на ви-

готовлення нової вакцини, якою було б нащеплено ціле населення Америки, щоб запобігти можливій епідемії наступної осені та зими. Новий рід інфляції лікарі заприїмали серед воєнків у Форт Діксі, Н.Дж., де померло кілька воєнків.

КІСІНДЖЕР НЕ ВІДКИДАЄ МОЖЛИВОСТІ ІНВАЗІЇ НА КУБУ

Даллас, Тексас. — У вівторок, 23-го березня, державний секретар Генрі Кісінджер, знову перестерігаючи Іавану проти вживання кубинських військових частин в інших країнах світу, відмовився відкинути можливість, що Америка готова навіть перевести інвазію Куби, якщо комуністичний режим Фідела Кастра старався б збройною силою повалити уряд в державах південної Африки. Кісінджер, який день раніше заявив, що Советський Союз і Куба не думали, що кубинські військові частини без перешкоди можуть інтерв'ювати в Родезії та інших африканських державах, як це робили в Анголі, у вівторок також не сказав, які заходи вжив би Вашингтон на випадок нової інтервенції Куби, але також заявив, що уряд ЗСА залишає всі можливі заходи "відкритими".

Він специфічно відмовився відповісти на запит, чи Вашингтон перевів би інвазію Куби. Деякі коментатори вважають, що ЗСА могли б перевести морську блокаду Куби, подібну до тієї, яка була встановлена Вашингтоном у 1962-му році, коли Советський Союз старався інсталивати на Кубі свої атомські ракети.

Кісінджер і президент Форд в минулому кілька разів заявляли, що не підтримують уряду Родезії, де при владі знаходиться режим білої меншості та що ЗСА хочуть, щоб до влади в тій країні мирним способом прийшли негри, які становлять велику більшість населення, але також зазначували, що зміни уряду в тій африканській країні ніяким чином не може бути спричинена мілітарною інтервенцією Куби чи натаками з боку Советського Союзу.

Брежнєв правдоподібно не приїде до ЗСА цього року

Вашінгтон. — Уряд президента Джералда Форда приходять до переконання, що з уваги на досить напружені зв'язки між ЗСА та Советським Союзом у зв'язку з Анголом, запланована поїздка генерального секретаря КПРС Леоніда Брежнєва до Америки цього року не відбудеться, навіть якщо пошталює б діти до порозуміння щодо договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї. Поїздка амеріканських президентів до СССР, а советських лідерів до ЗСА, були започатковані президентом Річардом Ніксоном у 1972-му році. Брежнєв, який перший раз відвідав Америку в 1973-му році, мав прибути до ЗСА ще минулого червня, але поїздка була кількакратно відложена з уваги на те, що це не було нового договору щодо обмеження зброї. Тепер виглядає, що ця поїздка буде знову відложена, але тепер з огляду на те, що з'єднанні Стейти обурені на Советський Союз за вмішування в громадянську війну в Анголі та за те, що Москва підтримувала Кубу, яка до Анголі послала понад 12.000 своїх воєнків.

Публічно речники американського уряду далі говорять про можливість, що Брежнєв ще цього року приїде до ЗСА, але в приватних розмовах виявляють серйозні сумніви. Деякі коментатори вказують, що якщо така поїздка таки відбудеться, то напевно не після червня ц.р., бо тоді головна увага буде звернена на передвиборчі кампанії.

ЗСА і СССР вирішили перекинути на сателітів свою „гарячу лінію“

Москва. — Кореспондент газети "Нью-Йорк Таймс" в Москві Хрістофер С. Врен інформус, що советські і американські спеціалісти заклали випробування нової системи безпосереднього телефонічного зв'язку між Білим Домом і Кремлем, який еволюційно заступить до теперішню систему так званої "горячої лінії" (гат лайн) між обидвома країнами. Система каблів показався не практичною, бо в 1974 р. був випадок сплячкості, коли то фіняндський фермер, орючи своє поле, пошкодив був плугом кабель цієї сполуки. Теперішня система сполуки проходить при допомозі сателі-

тів, які постійно кружляють в атмосфері. Ця система потребує ще удосконалення і тому нею обидві країни розпочнуть користуватися не скоріше, як в кінці 1976 р. Советський Союз спочатку планував побудувати тільки одну, розпочнеться вневдовзі, яка обслуговувала б виключно цю сполуку, але пізніше Москва вирішила спорудити другу відбору станцію в Західній Україні, приблизно 50 миль від Львова. Американські спеціалісти вже відідали обидві советські станції, які розпочнуть передавати пробну сполуку в квітні. Подібні станції ЗСА збудували вже в місцевості Фредерік, Мд. і в Етам, Вест Вірджинія.

Ізраїль протестує проти заяви амбасадора Скрентона в ООН

Вашінгтон. — У середу, 24 березня, ізраїльський амбасадор до ЗСА, Сімха Дініц, формально запротестував перед державним секретарем Генрі Кісінджером, що амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, Вільям Скрентон, дець раніше заявив в Раді Безпечки ООН, що Америка вважає, що розбудова ізраїльських осель на окупованій арабській території становить перешкоду для успішного переговорів щодо остаточного і справедливого миру на Близькому Сході, та що майбутня державна приналежність східної частини Єрусалиму мусить бути вирішена шляхом переговорів, а не односторонньою акцією з боку Ізраїля, який окупував ту частину міста. Ізраїльський уряд вважає, що заяву Скрентона вказують на зміну в політиці Вашингтону

відносно Ізраїля. Натомість речники Державного департаменту твердять, що слова Скрентона були тільки повторенням заяв попередніх амбасадорів ЗСА до ООН та, що американський уряд завжди займав таке становище.

Не тільки ізраїльський амбасадор Дініц, але також ряд ізраїльських газет і велика кількість ізраїльських політичних діячів натаврували заяви амбасадора Скрентона. Деякі навіть твердили, що Вашингтон готовий розпочати безпосередні переговори з Палестинською Визвольною Організацією (ПВО). Речники американського уряду заперечили ці твердження, заявляючи, що ЗСА не переговорюватимуть із ПВО поки ці підпільна організація не визнає права Ізраїля на існування як самостійної держави.

В АРГЕНТИНІ ХУНТА ПРОГОЛОСИЛА ВОЄННИЙ СТАН

Буенос Айрес. — Тричленна військова хунта, яка прийшла до влади в Аргентині після державного перевороту, який у середу, 24-го березня, повелено уряд президента Ізабелли Мартінес де Перон, того самого дня проголосила воєнний стан в країні, розпустила парламент і оприлюднила комунікат, в якому заявила, що теоретично і саботажникам загрожують кара смерті. Три члени хунти, ген. Хорхе Рафаель Ваделя, адмірал Еміліо Масера та ген. Орландо Агості, були записані головним нотарем Аргентини в приватності близько 500 старшин. Новий військовий уряд тієї південно-американської країни видає також прокламацію, в якій сказано, що збройні сили переберуть владу, щоб повернути країні "її підставні вартості", викоринити тероризм лівих груп, розв'язати

ти економічні проблеми та заповнити, що в недалекому майбутньому в Аргентині знову буде встановлена "республіканська, репрезентативна та федеративна демократія".

Хунта наказала арештувати велику кількість провідників робітничого руху, який завжди був головною підпорою пероністів, а також були арештовані деякі політичні діячі. Колишній президент Ізабелла Перон тепер перебуває під арештом у курортній місцевості Ля Ангостура в південній частині Аргентини. Речники військового уряду повідомили, що вона останеться під арештом аж поки не закінчиться слідство щодо злочодної корупції в її уряді, в якій правдоподібно була замешана сама Ізабелла Перон.

У середу, 24-го березня Вашингтон визнав новий військовий уряд Аргентини.

Помер маршал Монтгомері

Айслінгтон, Англія. — Міністерство оборони Великої Британії поінформувало, що в середу, 24-го березня ц.р. помер тут на 88 році життя британський польовий маршал, головнокомандувач британськими військами в часі Другої світової війни, великий стратег і найбільш поважааний в Англії військовик — Бернард Ломонтгомері. Лорд Монтгомері помер в часі сну у своїй літній резиденції у південній частині Англії. Військовий похорон маршала Монтгомері з усіма почестями відбудеться у Віндзорі, але для похорону покищо не визначено.

Маршал Монтгомері здобув собі славу у численних боях в Північній Африці, а пізніше у битвах проти гітлерівської Німеччини під зверхнім командуванням ген. Двайта Айзенгауера. Він був одним з архітектів стратегії, опрацьованої головною квартирою альянтських військ в Європі, яка мала за завдання остаточно розгромити військову силу Гітлера і, перейшовши ріку Райн, домогтися остаточної капітуляції Німеччини.

Татьяна Плющ виступить на маніфестації у Філадельфії

Філадельфія. — З місцевого Комітету оборони Валентина Мороза інформують, що Татьяна Плющ, яка тепер разом з чоловіком Леонідом Плющем та їхніми двома юними синами перебувають на коротких відвідинах у ЗСА, погодилася виступити на великій маніфестації, яку влаштовують Українська Католицька Церква та цей Комітет в співпраці з Римо-Католицькою Архидієцезією в середу, 31-го березня, о год. 12-й в залі церкви Фірт Олд Реформ Чирч під гаслом "Переслідувана Церква в Україні" та зокрема в обороні переслідуваних за релігію політ'язників.

Маніфестація є кульмацією запланованої місцевим комітетом оборони В. Мороза акції в обороні ув'язнених о. Василя Романюка, о. Деніса Лукасевича і пастора Георгія Віса у формі закуплення і вислони їм біблій.

Крім Татьяни Плющ, в програмі візьмуть участь: Пресовий секретар Василь Лостен, єпископ-помічник Української Католицької Архидієцезії, д-р Маруся Век, дружина сенатора Генрі Джексона і римо-католицький єпископ Джон Грегем. Передбачена рівнож коротка мистецька програма.

Під час маніфестації членів комітету, що його очолює Уліана Мазуркевич, переда-



Маршал Б. Л. Монтгомері

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для неї.

Після закінчення Другої світової війни лорд Віскаунт Монтгомері виконував обов'язки шефа генерального штабу Великої Британії, зрештовував і модернізував британську армію і домігся від уряду наймодернішого узброєння для

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від авторства. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали були опубліковані, повинні надати адресу, за якою можна зв'язатися з ними. Редакція не відповідає за зміст оголошень. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Холодна весна

Мова, очевидно, не про погоду, хоча і вона ще не дуже і не всюдеси весняна. Проте, цей холод і своєрідна весняна химерність відчувається також у політиці, зокрема в ризиках для світового миру американсько-совєтських відносинах.

Зміна і помітне "охолодження" тих відносин почалося від провокативної совєтсько-кубинської інтервенції в громадянській війні в Анголі. Мимо того, що до тієї країни не могла відноситься навіть розбизачка "доктрина Брежнєва", якою совєтський верховод після чехословацького повстання заповів, що Совєтський Союз не допустить до змін в "соціалістичних" країнах, бо Ангولا була раніше колонією і йшла про встановлення там суверенної влади згідно з волею народу, совєтсько-кубинська інтервенція, — таку волю заперичила і насильством накинута Анголі владу марксистів.

Очевидно, що совєтсько-кубинське розбизачство в Анголі, без будь-яких конкретних протизаходів Америки не тільки поважило підірвати авторитет З'єднаних Стівів в міжнародній політиці та довір'я до Америки з боку її союзників, але і створило можливість подібної совєтської інтервенції в інших країнах, тепер зокрема в Родезії та в південно-американських країнах, тому Вашингтон виразно і недвозначно приготував світову опінію, як і головну опінію власного народу на те, що при повторенні подібної совєтської агресії Америка вже не обмежиться тільки до слів перестороги.

Американська пасивність від часу совєтської інтервенції в Анголі мала свої причини і деяке виправдання. Вже до першох голосів про можливість активної американської допомоги антимарксистським ангольцям невдовзі виявили опінію американського народу, включно і законодавцями, в тій справі: Америка не бажала собі "другого В'єтнаму". Вашингтон мусів з цими голосами і з такою опінією рахуватися. Але, щоб у майбутньому не допустити також до "другої Анголі", президент Форд і державний секретар Кіссінджер тепер при кожній нагоді заповідають і перестерігають, що чергове совєтсько-кубинське розбизачство в будь-якій африканській чи південно-американській, чи іншій країні вже не пройшло б безкарно. Також і Ангولا не цілком безкарно проходить. Президент вже відкріпав на всі лади рекламного дописи окреслення теперішніх американсько-совєтських відносин "політикою денту", заступаючи її поняттям "миру через силу", а державний секретар Кіссінджер посередив і навіть прямими заявами дав виразно до розуміння, що у випадку "повторення Анголі" в будь-якій іншій країні Америка готова на мілітарну інтервенцію також зі свого боку, включно до військової інвазії Куби.

Історія, зокрема американська поведінка в Першій і Другій світових війнах, ачтє і доказує, що за такими словесними пересторогами американських державних мужів криється рішучість і готовність перевести їх в пестрби в діло. Політичний холод цюгорічної весни повинен би отримати комуністичних агресорів і тому його можна тільки вітати.

Переворот в Аргентині

Державний переворот в Аргентині, яким минулої середи повалено уряд президента Ізабелли Мартінес де Перон і який привів до влади військову хунту, не був несподіванкою ні для населення тієї південноамериканської країни, ані для політичних коментаторів і аналітиків у світі. Протягом останніх кількох тижнів кружляла запити не про те, чи можливий такий переворот, а коли він вже відбусться.

Хоча в Аргентині існували серйозні проблеми і перед тим, поки президентура перебрана Ізабелла Перон, проте за 21 місяців її урядування ситуація значно погіршилася. Протягом не цілих двох років в атентатах загинуло понад 2,200 осіб, вбитих лівими, чи правими терористами. Інфляція зросла до тієї міри, що ціна на деякі продукти збільшилася на 600 відсотків. Коли ще рік тому 36 аргентинських пезів рівнялися одному американському доларові, то минулої тижня за одного долара можна було одержати 320 пезів. Опозиційна преса безперервно писала про корупцію в уряді, називаючи поіменно близьких співробітників президента країни. За урядування Ізабелли Перон наступав ще більший роздор у пероністському русі, роздор, який виникнув ще перед поворотом до влади її чоловіка Хуана Перона в 1973-му році. Колишня танцюристка Ізабелла Перон, не маючи політичного досвіду, не тільки не була спроможна розв'язати проблем Аргентини, але своєю самовільною та диктаторською поведінкою навіть погіршила ситуацію в країні, бо наставляла проти себе великі прошарки населення.

Не дивно, що аргентинські збройні сили минулої середи остаточно вирішили перебрати владу в свої руки та завести над і стабільність в країні. Самозрозуміло, що не можна схвалювати повалення обраного законно уряду військовою хунтою, бо такий державний переворот перчить демократичному принципів вільних виборів. Однак, як вказують навіть коментатори ліберальних поглядів, Аргентина знаходиться в такій критичній ситуації, що тільки драстичні заходи могли врятувати країну від суцільної катастрофи. Чи пацастить хунті запровадити порядок в економіці Аргентини та припинити, або бодий зменшити кількість політичних атентатів — покаже тільки час.

„З ГЛИБИНИ НАШИХ СЕРДЕЦЬ..“

ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО ВЛАДИМИРА МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА НА ЗУСТРІЧІ З ЛЕОНІДОМ І ТАТЬЯНОЮ ІЛІВНОЮ В НЬО ЙОРКУ 23-го БЕРЕЗНЯ 1976.

Татьяно Іллівно й Леоніде Івановичу!

Рідко коли на шляху мого довгого життя мав я до виконання такої милій обов'язок, як маю його сьогодні, а саме: — привітати Вас обох від імені великої української громади, що перебуває поза Україною в багатьох країнах вільного світу. Виконую цей обов'язок за доручення Президії Світового Конгресу Вільних Українців, як Голова Комісії опіки над колишніми українськими політичними в'язнями із СССР та сателітних країн. Виконую його з правдивим зворушенням, бо ж Ви, Леоніде Івановичу, першого до нас посланеця розстерзаного України й передусім усіх тих снів і дочок нашого народу, що пішли на прох до людоненависницьким окупаційним режимом сьогодні червоної від людської крові Москви. Прагну при цьому запевнити Вас, що чудодійне визволення Вас із катівні, яку прозвали вульгарним „дискусією“, українська громада Ваших братів і сестер, поза Україною перебуваючих, прийняла з правдивою радістю і з щирим зворушенням. Смію також запевнити, що крім радости, із глибини наших сердець лине до Вас і Ваших побратимів по страдництву щира подяка за приклад, — як саме треба любити людину взагалі, а найближчого ближнього — свій рідний народ, зокрема. Прийміть же нашу радість і слово подяки так само щиро, як щиро і не лелювало линути вони із наших сердець!

Окреме слово до Вас, любі, як і дорога Татьяна Іллівно. Знав я, а тепер знаю, що це багато інших людей, що із безодні чорної журби до днів нашої спільної радости довели лише і виключно Ви. Свідомо підкреслюю, — рещ та ж своїй і, особливо чужих людей лише допомогла Вам, ідучи за Вашим покликом: — Не будьте байду до гіркої долі страдників!

Ваші мужність і сила волі та віра в перемогу добра над злом і любов до найближчих Вам істот довели до всіх охочою радости. Цю радість розділюють люди доброї волі у всьому світі, зокрема ж українська людина, де б вона не знайшлася, зосібна та, що ще досі перебувала за дрютами у країні сліз і найтяжчої неволі. За Ваш добрий приклад безмежної любові я схилию перед Вами мою вільно свідую голову.

Так склалося, Леоніде Івановичу, що першою країною, яку доля судила Вам відвідати у нових умовах Вашого життя, є ЗСА. Знаменне в даному випадку те, що саме ця країна стала першою притулком для сотень тисяч українців — гнаних і голодних та переслідуваних за політичні й релігійні переконання. В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція, особливо з країн східної Європи, так і остання українська, має кілька розгалужень, що культивують різні ідеологічні погляди. Буває час палких, а інколи й трагічних суперечок між різними політичними середовищами, але, як мені здається, — це минуло. На сьогодні більшість українців у вільному світі об'єднана до єдиної цілікової державно-незалежної й соціальної — справедливої України. Зміцнює цю єдність у думках і дії мартірологія України та страдництво таких, як Ви, і тих Ваших побратимів, що стали на прох з найхалівнішим ворогом всього сучасного людства, а в тому й зокрема України. Прикладом на це являється наша участь в акції оборони політ'язнів у СССР, зосібна українських. І тут, як привітання за політичні й релігійні переконання.

В цьому 1976-му році відзначаємо 100-ліття прибуття до ЗСА перших українських переселенців, т.з. тоді „заробітчанської еміграції“.

Чергові хвилі вигнання із рідної землі мали ще більше й більше прикмети політичної еміграції. Остання, найбільша одноразова хвиля українських емігрантів з років 1947-1950 знайшлася саме у ЗСА. Сьогодні в цьому будинку, який має почесну назву „Українського Інституту Америки“, будинку, що його уфундував на культурні потреби незабутній український патріот і добродій Володимир Джус, зібрані привітати Вас і Вашу Дружину представники майже сотні українських установ і організацій, що мають ширший засяг дії в різних ділянках нашого зорганізованого життя у ЗСА, від наукових установ починаючи, і на студентських та для виховання молодого доросту організаціях кінчаючи. Всі ці установи й організації знаходяться в системі Українського Конгресового Комітету Америки, який є координуючим центром. Вік одних з цих організацій перелігує 80-ліття свого існування й творчої дії, а молодші з них нарахувати уже чвертьстоліття свого буття. Коли йде про чисельну силу деяких із цих організацій, то передусім згадаю про нашу трудову інтелігенцію, для прикладу товариства лікарів і інженерів, що нараховують понад одну тисячу членів. Одні з них здобули високі позиції в науковому світі, інші керують сьогодні не тільки місцевими великими підприємствами, але й інституціями міжнародного засягу.

Колі ж іде про ширший український загаль у ЗСА, то він об'єднаний передусім у братських забезпеченнях у становах, якими являються УНСоюз, УРОВОСоюз, Провидиця та УНПоміч. Всі разом нараховують майже 200 тисяч членів.

Як і кожна політична еміграція

ПРОТОКОЛ

Нарад Річного Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу яке відбулося в днях 19-го до 23-го травня 1975 року на „Союзівці“ в Кергонксоні, Н. Й.

(15)

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Голова Організаційної Комісії д-р Іван Скальчук: Склад Організаційної Комісії був такий після ухвалення Комісії: Іван Скальчук — голова, Євген Репета — секретар, Мирослав Кальба — заступник, та члени — Анна Гарас, Тарас Шмагала, Володимир Запаранюк, Василь Дідюк, Іван Олександровський, Ярослав Падок і з Головного Екзекутивного Комітету головний організатор Степан Гавриш. Також був запрошений на наради головний представник Іосип Лисогір. Вчора ми відбули три засідання, ранке, полудне та вечірнє. На цьому останньому був привітаний головний представник. Ми опрацювали план праці і його вам подаємо. Ми користувалися планом складеним ще в січні головним організатором, що його вже затвердив був Головний Екзекутивний Комітет, та розглядали внески поодиноких членів нашої Комісії. Обговорюючи ряд справ, ми ствердили, що центральними трьома проблемами є справи:

1. Нашого будинку і його фінансування
2. Організаційного Відділу
3. Нашого видавництва „Свобода“.

В наших планах ми брали під увагу фінансовий стан, в якому знаходимося. Ми дуже часто в наших організаційних планах перевищували норму, тому чим разом наш план є складений так скромно, що вже немає ні одного долара, щоб його можна було пропустити, чи заощадити. Наш план передбачає витрати на персонал, який повинен би забезпечити успішне виконання організаційної мети — квоти 4,500 членів. Ми теж призначили малі суми на засоби — середники, що їх треба мати, щоб виконати ці плани. Сума призначена на організаторів вагається від 43,500 до 51,500 дол., тому що ми можемо наймати цих працівників на ставки від 7,000 до 10,000 дол. річно, залежно від їхнього досвіду в такій праці. Секретарі нашої Комісії просять прочитати протокол наради і запропоновані резолюції.

Секретар Організаційної Комісії Євген Репета відчитав наступне:

Протокол наради Організаційної Комісії, які відбулися 21-го травня 1975

Склад Організаційної Комісії після ухвалення був такий: Іван Скальчук — голова, Мирослав Кальба — заступник голови, Євген Репета — секретар, Анна Гарас, Тарас Шмагала, Володимир Запаранюк, Василь Дідюк, Іван Олександровський, Ярослав Падок — члени. З уряду до Організаційної Комісії входив Степан Гавриш. Різно ж Комісія запросила на нараду головного представника Іосипа Лисогіра. Комісія користувалася такими матеріалами:

1. Планом Організаційного Відділу, затвердженим Головним Екзекутивним Комітетом в січні п. р.;
2. Планом Організаційного Відділу, що його пропонує Комісія головний організатор Степан Гавриш;
3. Внесками членів Організаційної Комісії.

У висліді ділових нарад вирішено пропонувати Головному Уряду наступні резолюції:

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

1. Організаційна мета на 1975 рік — здобути 4,500 нових членів, в тому в Канаді 650 членів.
2. Для досягнення цієї мети потрібно:
 - а) Крім зайнятих тепер організацій прийняти на працю двох обласних організаторів для терену ЗСА та одного для Канади. Їхніми обов'язками буде: активізувати секретарів Відділів, окружних і місцевих організаторів, Окружний Комітет, приєднувати нових членів і доповнювати виконання плану, виготовленого Організаційним Відділом та затвердженого Головним Екзекутивним Комітетом для даної області. Платні обласні організаторів — 8,000 до 10,000 дол. річно.
 - б) Прийняти на працю асистента головного організатора з річною платнею 8,000 до 10,000 дол.
 - в) Збільшити число постійних організаторів до 12, беручи в першу чергу до уваги великі центри поселення українців.
3. Інші засоби:
 - а) Оголошення на українських радіопрограмах (22). Фонди на ці оголошення — 6,500 дол.
 - б) Винагороди Школам Українознавства, або їхнім учням-першунам з нагоди закінчення шкільного року. Сума 3,000 дол.
 - в) Секретарсько-організаторські курси по всіх округах. Максимальні кошти 2,000 дол.
4. Загальна сума на ці організаційні видатки в бюджеті вноситься від 43,500 до 51,500 дол.
5. Центральний секретарсько-організаційний курс на Союзівці в 1976 році.
6. Заангажувати професійного фахівця з ділянки братського забезпечення для проаналізування та оцінки нашої організаційної системи.
7. Заснувати Окружний Комітет УНСОУ в тих осередках українського поселення, де їх ще досі не маємо.
8. Влаштувати панелі — зустрічі з українським громадянством для ознайомлення його з проблематикою УНСОУ.
9. Нав'язати тісний контакт з молодечими та студентськими організаціями для організування молодечих Відділів УНСОУ.

Іван Скальчук — голова
Євген Репета — секретар
Мирослав Кальба — заст. голови
Анна Гарас
Тарас Шмагала
Василь Дідюк
Володимир Запаранюк
Іван Олександровський
Ярослав Падок
Степан Гавриш — головний організатор

Пропоновані резолюції підтримав головний радний д-р Богдан Футей та головний секретар Володимир Сохан. Після того заступник головного представника д-р Іван О. Фліс зарядив відразу голосування над внеском, тому, що це було зголошення до дискусії. Пропоновані резолюції Організаційної Комісії прийнято одностайно.

Заступник головного представника д-р Іван О. Фліс заповів, що на чергу прийшов звіт Культурно-освітньої Комісії, та запросив до слова головного контролера інж. Івана Ващука, як голову цієї Комісії.

Голова Культурно-освітньої Комісії інж. Іван Ващук: Ви покликали нашу Культурно-освітню Комісію в такому

складі: Іван Ващук, Іван Скальчук, Мирон Куропас, Богдан Футей, Анна Чопик, Анатолій Дорошенко, Василь Дідюк і з уряду головний редактор Антін Драган. Культурно-освітня Комісія відбула чотири сесії. На першій ми обрали головою д-ра Мирона Куропаса, заступником Івана Ващука і секретарем редактора Антона Драгана. Першими трьома сесіями проводив Мирон Куропас, який опісля зрезуїгував за посту голови, а четвертою сесією проводив Іван Ващук. Ми виступили проєкт резолюцій, які попросу редактора Антона Драгана відчитати.

Секретар Культурно-освітньої Комісії редактор Антін Драган відчитав наступне:

РЕЗОЛЮЦІЇ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОЇ КОМІСІЇ

I

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на річному засіданні в травні 1975 року, в імені 89,000 свого членства:

1. Шле найсердечніші братні привітання поневоленому, але нескореному Українському Народу, який в найжорстокіших обставинах ворожої окупації і гніту продовжує творити непримирно цінності в усіх ділянках культури і науки та збагачує ними вселюдську скарбницю.
2. Висловлює своє найбільше обурення та найрішучіший протест проти постійно збільшуваних і посилюваних походу комуністично-московського окупанта проти української духовності та безпощадного нищення українських культурних здобутків і жорстокого переслідування, арештів і засудів та знущання над творцями і носіями української культури.
3. Шле свій салют і подив усім тим творцям і діячам української культури, які апаля жертвою переслідувань і знущань окупанта та не тільки „караються“, але і не „каються“, і в ув'язненні продовжують героїчну боротьбу за свої людські і національні права.

II

Головний Уряд Українського Народного Союзу, який зібрався на річні наради в 25-ліття героїчної смерті головного командира УПА ген. хор. Тараса Чупринки та в 50-ліття проєкту Союзу Визволення України та Силки Української Молоді, закликає своє членство включитися масово в імпрези для вшанування пам'яті ген. хор. Тараса Чупринки та героїв процесів СВУ і СУМ.

III

Головний Уряд Українського Народного Союзу:

1. Вітає всіх творців і носіїв української культури на поселеннях поза межами своєї Батьківщини, зокрема в ЗСА і в Канаді, та прикликає їх повну підтримку і допомогу в межах своїх можливостей.
2. Закликає всі свої Відділи та все своє членство в ЗСА і в Канаді всіма своїми силами і засобами постійно підтримувати і в потрібні моменти допомагати установам і особам, які зберігають, творять і планують українські культурні цінності, збагачуючи ними культурні скарбниці своїх країн.
3. Закликає свої Відділи і Членство давати постійно свою допомогу та по своїм силам і спроможностям підтримувати українське рідне і парафіяльне шкільництво та всі почини для встановлення і розвитку українських студій в коледжах і університетах.

IV

У зв'язку із 200-літтям Американської Незалежності та 100-річчя українського поселення і українського вкладу в ріст і розвиток цієї країни, Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє Членство:

1. Дати повну підтримку крайовому та місцевим Українським Комітетам 200-річчя Американської Незалежності та взяти масову і активну участь як у загальних, так зокрема в українських починках та імпрезах для відзначення цих Великих Роковин. Головний Уряд зокрема закликає своє Членство до масової участі у запланованих українських крайових імпрезах у Філадельфії та Вашингтоні.
2. Доручає Головному Екзекутивному Комітетові:
 - а) подбати про відповідні власні і підтримати заплановані та здійснювані іншими установами відповідні публікації з цієї нагоди;
 - б) подбати, в порозумінні та у співпраці з іншими установами, про встановлення музею і архіву українського поселення в Америці;
 - в) влаштувати відповідні імпрези в колекції українського поселення та започаткування УНСОУ в Пенсильванії і на своїй оселі „Союзівці“.

V

Головний Уряд УНСОУ доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати і розвивати книжкове видавництво в українській та англійській мовах;
2. Приписати заходи для видання Гаслової Енциклопедії Українознавства в англійській мові, зокрема подбати про закінчення в найкоротшому часі законного домовлення з Науковим Товариством ім. Шевченка в Європі про набуття права на англійське видання цього монументального твору.

VI

Головний Уряд УНСОУ доручає Головному Екзекутивному Комітетові перевірити потребу і можливості для реорганізації теперішніх академічних курсів українознавства на „Союзівці“ і їх переміняти на курси громадського провідництва для української молоді.

VII

Головний Уряд УНСОУ закликає все своє Членство в Канаді найбільш активно підтримувати акцію здійснювання політики багатомовності в цій країні.

VIII

Головний Уряд УНСОУ закликає Членство в ЗСА в Канаді брати активну участь у всіх ділянках життя своєї країни, зокрема в політичній, та давати повну підтримку і допомогу всім тим українцям, які в тому житті займають відповідальні пости, або на них кандидують.

IX

Головний Уряд УНСОУ доручає д-рові Мироні Куропасі, як проєктованцю, приготувати загальний план запропонованого видання — колективної праці про головні осередки українського поселення в поодиноких стейтах і представити його членам Культурно-освітньої Комісії, яка, апробувавши цей план, передасть його з відповідними рекомендаціями Головному Екзекутивному Комітетові. На редакційну підготовку цієї праці передбачені кошти в сумі 7,500 дол.

Іван Ващук — голова
Антін Драган — секретар
Мирон Куропас
Богдан Футей
Іван Скальчук
Анна Чопик
Анатолій Дорошенко
Василь Дідюк

Після короткої дискусії, в якій взяли участь: головний радний інж. Мирослав Кальба, головний редактор Антін Драган і головний контролер мгр Іван Геврик, заступник головного представника д-р Іван Фліс зарядив голосування над пропонованими резолюціями Культурно-освітньої Комісії і їх прийнято одностайно.

Заступник головного представника д-р Іван Фліс попросив до звіту голову Комісії Марію Душник, заступницю головного представника.

Голова Жіночої Комісії Марія Душник: Наша Жіноча Комісія, яка складається з таких членок: Марія Душник — голова, Марія Чучман — секретар, Уляна Дічук, Анна Чопик, Текля Мороз, відбула свої наради, у висліді яких пропонуємо Головному Уряду затвердити наступні резолюції та рекомендації.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖІНОЧОЇ КОМІСІЇ

Резолюції:

1. Тому що 1975-й рік є Міжнародним Роком Жінок і тому, що під час цього року будуть проведені різні дії з ціллю поширення соціальних і людських прав жінок, члени УНСОУ, а зокрема члени — жінки УНСОУ, повинні взяти участь в акціях оборони переслідуваних жінок в Україні, права яких жорстоко погані.
2. У зв'язку з Конференцією Міжнародного Року Жінок та „Трибуною“ (форумом), влаштовуваною в Мексико в дніх від 19-го червня до 2-го липня 1975 року в справі прав жінок та їхнього всебічного розвитку, участь в яких візьмуть жінки з цілого світу, в склад делегації українських жінок із ЗСА, Канади, Південної Америки й Австралії повинна вийти делегатка від Українського Народного Союзу.
3. В 1975-му році члени — жінки УНСОУ повинні дати спеціальні призначення за їхні осіти в УНСОУ та в громаді.
4. Відкриття пам'ятника Лесі Українці, найбільшій українській поетесі, яке відбудеться 13-го вересня 1975 року на „Союзівці“ з відповідною програмою, повинно бути широко розголосене у „Свободі“ та в „Українському Тижневику“ з ціллю притягнення до якнайчисленнішої участі в цьому торжестві членства УНСОУ.
5. Тому що УНСОУ є братською допомогою установою, заснованою для несення допомоги своєму членству, Відділи та поодинокі члени УНСОУ повинні допомагати незможним, старим та хворим членам, як також незможним українцям по цілому світі.
6. Відносно допомоги, що їх ми виплачуємо хворим на підставі внесених алікацій з лікарських посвідченнями, такі алікації на допомогу повинні бути прийняті без лікарських посвідчень, коли алікантам вже більше, як 65 років і коли вони вже раніше вносили такі алікації із лікарських посвідчень.
7. Бюджет Жіночої Комісії 1,000 дол.

Рекомендації:

Жіноча Комісія УНСОУ рекомендує:

1. Щоб під час 1975-го року, який є Міжнародним Роком Жінок, кожна членка — жінка УНСОУ організувала щонайменше одного нового члена УНСОУ і цим причисляла до росту УНСОУ.
2. Щоб двома членами — дівчатами признати безплатний три-тижневий поїзд на двохмісному таборі на „Союзівці“.
3. Щоб вислати кондолеційні листи до адів по смерті їхніх мужів — членів УНСОУ разом з повідомленнями, що передішли за „Свободу“ їхніх мужів — покійних членів будувати продовження на шість місяців, після чого вдова зможе на власний кошт передіслувати „Свободу“.
4. Щоб роздавати „Український Тижневик“ безплатно під час більших імпрез, влаштовуваних молоддю, щоб таким способом збудити зацікавлення молоді „Українським Тижневиком“, та щоб зазначити відповідну особу для перепродажування цієї акції.

Марія Душник — голова
Марія Чучман — секретар
Уляна Дічук
Анна Чопик
Анна Гарас
Текля Мороз

В доповненні до пропонованих резолюцій та рекомендацій голова Жіночої Комісії Марія Душник пояснила докладніше про стан зборів на пам'ятник Лесі Українці (понад 2,000 дол.) та плани відкриття пам'ятника. Після цього пропоновані резолюції та рекомендації Жіночої Комісії прийнято одностайно.

Головний контролер д-р Іван Скальчук висловив побажання, щоб апробовані Головним Урядом резолюції та рекомендації впорядкувати інакше, як їх тут затверджено, тобто в порядку важливості цих справ і так їх опублікувати в „Свободі“. Ця завага відноситься до резолюцій Культурно-освітньої Комісії, які він радить помістити на першому місці.

Заступник головного представника д-р Іван Фліс попросив до чергового звіту голову Комісії для Старших Союзівців почесного члена Головного Уряду інж. Степана Куропаса.

Голова Комісії для Старших Союзівців інж. Степан Куропас: Наша Комісія ухвалювала в садибі д-ра Я. Падок, де відбулось наше засідання, в такому складі: Степан Куропас — голова, д-р Ярослав Падок — секретар, Марія Чучман — заступник голови, Володимир Дідюк — касир. А що Комісія не має грошей, то ми запропонували Фінансовій Комісії призначити в бюджеті для нашої Комісії 100.00 дол. З нами був на нарадах наш сеньйор пан Роман Слободян. Перед тм, поки наш секретар відчитав пропоновані рекомендації, я прошу до слова нашого доголітного касира сеньйора пана Романа Слободяна.

СЛОВО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ РОМАНА СЛОБОДЯНА

Шановні Урядовці! Я хотів би на хвилину хоч частинно додати збільшити оте напруження, яке є сьогодні між нами. Спалося так, що я є вже 60 років головним урядовцем УНСОУ. А тому, що ми якраз в той час святкуємо Воскресіння, мені пригадується одна історія з недавніх часів, де Євген Ярославський, славний бесідник-оратор про-

мовляв до десятків тисяч людей про безбожництво. Одного разу він промовляв в Москві в театрі до трьох тисяч людей. Промовляв три години з повним патосом цей оратор і він був певний, що цих трьох тисяч людей він вже навів на вершину безбожництва. І коли він скінчив промовляти, тоді він запитав: Може хтось з вас тут привітних готов зі мною дискутувати? Тоді виступив перед подієм наш старший український козак, понад шість стіп високий, з великими вусами, і каже: Товаришу, я хочу промовити. Добре, каже Ярославський, але не довго. Ні, каже козак, я буду говорити коротко. І він став перед публікою і сказав: Христос Воскрес! А три тисячі людей відповіли зі залу голосно: Воістину Воскрес! І так на тому закінчилися ціле оте безбожництво і промова того славного чоловіка.

Український Народний Союз побудував будинок. Будинки УНСОУ, який вже славний в цілому світі. Він є славний при в'їзді до Нью-Йоркського порту побіч статуї Свободи. „Нью Йорк Таймс“ і всі інші часописи якраз славлять цей будинок і всім він подобається, тільки нам ні. А не подобається нам тому, бо не дає нам фінансів. Панове! Найбільша і найважливіша сила це людина, людський матеріал, а фінансовий він описав. Ми мільйони збудуємо. Я починаю оті мільйони з менше, як 500.00 дол. і залишив понад 30,000.000 першої класи інвестиції. Значиться, нам це вдалося і безперечно, що ми будемо далі ці мільйони нагромаджувати. Один грецький філософ сказав, коли п'яти його, що є найкраща сила у світі і людства. Він сказав: найкраща є бесіда — слово. А що є найгірше? Бесіда також. Добрим словом — доброю бесідою ми будемо. Коли ви говорите про свою організацію добре, ви її будете. Коли ви говорите добре про своїх бізнесменів, ви будете. Коли говорите добре про церкви, школи, народні доми і наші інституції, ви їх будете. Але з хвилиною, коли говорите щось іншого, робите навпаки, то безперечно ви руйнуєте. Не дай Боже, щоб ми руйнували. Дай Боже, щоб ми відносилися оптимістично, а ніколи песимістично.

Я зазначив собі ще пару слів тут недавно тепер своїм звичайним олівцем. УНСОУ був, Союз є і Союз залишиться, коли нас не стане. Але від нас тепер буде залежати найбільше, скільки праці ми вложимо в цей наш Союз. Я пережив кілька депресій від 1907 року аж до тепер і, Богу дякувати, нам вдалося отой союзницький корабель, мимо цих прикрих бур, мимо цих великих хвиль, дотримати до щасливого порту. Я в те вірю, що і тепер так буде. Безперечно, що наш головний представник і Головний Екзекутивний Комітет не мали на думці того, що настане депресія. Таке воно вже було перед тм і таке воно буде в майбутньому. Нам треба на це все лише дивитися оптимістично, а не песимістично. Я собі пригадую, як в 1907 році американські робітники чекали в чергах, щоб дістати ложку страви. І Америка піднеслася з цієї та з чергових депресій і вона мала довгі роки економічного росту та добробуту. Наша Україна та її народ переживають тепер лихоліття. Але тоді, коли 200 літ тому згинула воля на Україні, на американській землі розвивалися наші організації, наші церкви і наші школи.

Я вірю, панове, що і сьогоднішні наші наради будуть оптимістичні, будуть гарні і ми внесемо гарні резолюції без різниці партій та тих, чи інших напрямків. Наша справа була моя справа. Для мене була не республіканська, демократична, чи інша партія, для мене була партія Український Народний Союз. І за цей цілий час я стався і я сьогодні можу сказати на скільки мого життя (понад 85 років), як сказав я на посвяченні нашого будинку, що я був би дуже радий, щоб дожити того століття і щоб ми дійсно змінилися тим, що побіч статуї Свободи стоїть наша статуя Свободи, дім Українського Народного Союзу.

Після слова почесного члена Головного Уряду Романа Слободяна заступник головного представника д-р Іван О. Фліс попросив почесного члена Головного Уряду д-ра Ярослава Падок, секретаря Комісії для Старших Союзівців, відчитати пропозиції рекомендації цієї Комісії.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ СОЮЗІВЦІВ

1. Провірити можливості, правні і фінансові, для збудування одного, чи більше, домів для старших членів УНСОУ і можливо скоро приступити до будови першого, відрізного дому. Такі будинки, на кошт уряду й заходами УНСОУ, повинні постати в усіх більших осередках членства УНСОУ.
2. Подбати про заснування цвинтаря в Кергонксоні, або у найближчому сусідстві, чи то на ґрунті УНСОУ, чи окремим набутим на це ґрунті.
3. Пропагувати серед членства УНСОУ, зокрема серед самітників, записи свого майна на народні цілі, а у випадку заснування Фонду Допомоги Старшим Членам УНСОУ, на цей Фонд, який в потрібні моменти повинен бути зачартерований.
4. Зорганізувати пізню осінню цього року з'їзд старших членів УНСОУ на „Союзівці“ для доварської зустрічі і для застанови над потребами старших членів УНСОУ та способами і засобами їх заспокоєння.

Степан Куропас — голова
Марія Чучман — заступниця
Ярослав Падок — секретар
Роман Слободян
Іван Іванчук
Володимир Дідюк

Пропоновані рекомендації Комісії для Старших Союзівців підтримав головний радний інж. Анатолій Дорошенко, після чого заступник головного представника д-р Іван Фліс ствердив, що немає зголошень до дискусії і піддав пропозицію під голосування. Пропоновані рекомендації Комісії для Старших Союзівців прийнято одностайно.

Заступник головного представника д-р Іван Фліс представив привітних на залі наради: голову Окружного Комітету Відділів УНСОУ в Чикаго Михайла Ольшанського, голову Окружного Комітету Відділів УНСОУ з Рочестера Василя Гуссара з дружиною, союзового діляча з Рочестера Константина Шевчука з дружиною і архітекта інж. Юліана Ястремського, якого він попросив подати докладніші інформації про будинок УНСОУ.

Інж. Юліан Ястремський: Здається це вже четвертий раз виступаю перед вами. Пригадую собі, що перший раз, чи може другий, я згадував вам про справу скли. Тоді теж інформував я вас про помірковані кошти будови і про те, що до коштів будови звичайно додається 10 до 15 відсотків, коли брати до уваги початковий контракт і кінцевий кошт будови. До початкових коштів будови дійшли кошти усунення скли, які ми обчислили на 238,000 дол. Коли б не було додаткових коштів, будинок коштував би нас 10,116,000 дол. Але вже в часі будови ми змінили наш план і дещо додали за ціну 133,000 дол., тому кошт будови підвищено до 10,249,000 дол. Разом із додатковими коштами пристосування внаслідок перебудови до потреб лікарів нас коштує вже будинок 10,741,412 дол., а це остало до заплати контракторів 285,000 дол., в яких є сума 50,000 дол., що б здержано контракторів до часу викінчення певних робіт і поправок. Контрактор поставив вимогу доплатити йому до цієї контрактної ціни зі змінами, на які ми погодилися, ще понад 750,000 дол., тоді коли ми не бачимо оправдання на таку доплату, крім спільного будови і цим самим підвищення ціни та підняття були його власною винною, за винятком трьох і пів місяців, що їх

він потребував додатково на усунення скали. Будинок мав бути закінчений в червні 1972 року, а з додатком трьох і пів місяця це мало бути в жовтні 1972 року. Тим часом контрактор затулював будову і закінчив її щойно в березні 1974 року, тобто 19 місяців пізніше. Навіть, коли взяти до уваги страйк робітників фабрик елеваторів, то контрактор призначив кінець будови на 9 місяців. Тому ми оспорюємо цю підвищу в ціні будови та передали справу Арбітражній Комісії.

Сам будинок має гарний вигляд і це нас всіх радує. Він практичний, що можна було вже підтвердити при влаштуванні бюр льокаторів. Ціною він не є дешевим будинком, але і не є люксовим, ані спеціально дорогим. Такий будинок в Нью Йорку коштував би по 42 до 45 дол. за побудову кожної квадратної стопи, а ми наш будинок побудували за ціну 33 до 35 дол. за квадратну стопу. Це є дуже гарний будинок і він надається на Головному Канцелярії УНСоюзу та на інші бюрові приміщення. Тепер у цей перехідний час, як бачимо, всі будинки на бюра терплять кризу. Але це йнакш будинок притягне до себе льокаторів першої класи і тоді він за 15-20 років буде повністю заплачений чинином, а Союзів залишиться реальність і приміщення на Головному Канцелярії і „Свободу“. Коли все буде в порядку, я буду радіти з вами, що я причинився до того досягнення не тільки УНСоюзу, але і всіх українців.

В дискусії, яка вив'язалася над інформацією інж. Юліана Ястремського, взяли участь головний радний Андрій Джула, голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, головний радний д-р Богдан Футей і почесний член д-р Ярослав Падох. Порушено справи коштів усунення скали і спізнення ствердження цієї скали, нових машин „Свободи“ і плану перенесення видавництва до нового будинку та інсталяції світла і загальні електрики на поверхх призначення для „Свободи“. На ці питання подав висновок інж. Юліан Ястремський.

Заступник головного радника д-р Іван Фліс поінформував, що Фінансова Комісія потребуватиме на свій звіт три або чотири години, тому до цього звіту приступити Головний Уряд завтра вранці. Він представив і привітав прийнятих на залі: дружину головного радника Марію Лисогір, дружину головного директора на Канаду Марію Юзик, дружину архітекта інж. Юліана Ястремського, дружину головного секретаря Неонілю Сохан, славного балетиста Василя Авраменка, редактора „Українського Тижневика“ Зенона Снелика та секретарку 178 Відділу УНСоюзу з Менчестер, Нью Гемпшир, Марію Беднарчик.

Головний редактор Антін Драган поінформував, що запропоновану резолюцію конгресмена Флада про проголошення 22-го січня Днем Української Незалежності підтримали вже 14 конгресменів. Така резолюція зобов'язувала б святкувати цей День Української Незалежності щороку. Тому він запропонував і його пропозицію одобрено одногласно, щоб вислати від Головного Уряду телеграму із піддержкою резолюції конгресмена Флада.

Почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропас повідомив, що бенкет для учасників цього річного засідання, як і запрошення гостей, почнеться цього ж вечора о год. 7:30 веч.

На цьому заступники головного радника д-р Іван Фліс закрив наради цієї сесії і заповів, що чергова сесія річного засідання Головного Уряду почнеться завтра ранком о год. 9:30.

Восьма (рання) сесія

(П'ятниця, 23-го травня 1975)

Цю восьму сесію річного засідання Головного Уряду УНС відкрив о годині 9:40 ранком головний радник Іосиф Лисогір та попросив до звіту Фінансової Комісії мгра Івана Винника.

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Головний контролер мгр Іван Винник: Фінансова Комісія працювала в такому складі: Іван Винник, д-р Богдан Гнатюк, д-р Іван Фліс, мгр Іван Геврик, інж. Іван Ващук, мгр Уляна Дячук і головний радник Іосиф Лисогір. Фінансова Комісія відбула два засідання, на яких обговорювала докладно всі цифри на підставі приходів і розходів з минулого року та включила всі пропозиції, що їх предпобудувала Фінансової Комісії поодинокі комісії. Великих змін не передбачуємо, бо не можемо з певністю твердити, що такі мають бути приходи, а такі видатки. Тому дуже просимо над цими справами довго не дискутувати, тому що у пропозиції бюджету мало може бути змін. Звертаю увагу власне тільки на такі позиції, що їх ми могли б змінити, а саме цифри про публікації. Новообраному членів Головного Екзекутивного Комітету ми пропонуємо, згідно з ухвалою Конвенції, підвищити платню із 15,000 на дол. на 17,000 дол. річно, тобто на 2,000 дол. Відносно видатків на Канаду належить тут висвітлення, що цифри, які подає Канадський Представництво, є частинно включені в організаційні видатки, які платні організаторів, пропаганди, оголошення і т. п. На Канадську Канцелярію призначили ми 3,000 дол., бо мова про пів року 1975, а в річному відношенні це буде сума 6,000 дол. Всі пропозиції Канадського Представництва ми взяли до уваги і вони включені в різні позиції. В загальному ми передбачуємо в пропонованому бюджеті 5,539,500 дол. приходів та 4,895,600 дол. розходів, так що остала б надвишка в сумі 643,900 доларів.

Коли мова про дотації з Народного Фонду, мушу ствердити, що ми отримали масу писем. Як би ми хотіли всіх обділити, нам було б потрібно 100,000 дол., а ми маємо тільки 12,000 дол. Коли б ми хотіли щось у пропонованих дотаціях міняти, просимо пам'ятати, що тоді треба було б, щоб когось додати, когось другого викинути, або, щоб когось збільшити дотацію, треба б когось іншому зменшити дотацію. Ми брали під увагу, що Український Народний Союз є центральною організацією і він повинен призначати дотації тільки центральним установам. Бо, коли б ми хотіли обділити цілий ряд льокальних організацій, то наш бюджет цього не витривав би. Багато організацій та осіб внесли подання про дотації на видання книжок. В минулому ми робили такі спроби, але так траплялося, що потім такої запланованої книжки ніхто не бачив, а дотації були призначені. Наша постановка іде в тому напрямку, що ми згідні дати відповідну дотацію, або закупити певне число книжок, коли видавці здають таку книжку до друку. Ми маємо пропозицію в дотації в сумі 500,00 дол. на видання Українського Історичного Товариства „Історія Української Іміграції в Америці“. Коли видавці приступлять до друку цієї книжки, ми зможемо виплатити їм призначену на це суму.

Над пропонованим бюджетом і дотаціями з Народного Фонду вив'язалася дискусія. Головний радник Євген Репета звернув увагу, що, на його думку, призначено замалу суму в бюджеті на організаційні справи, на що одержав висновок від головного касира Уляни Дячук, головного секретаря Володимира Сохана і головного контролера мгра Івана Винника, що в багатьох позиціях видатків можна було ділити Організаційного Відділу від інших, що такі видатки показані разом, та що в працях в Головному Канцелярії це важче розділяти, які праці належать до Організаційного, а які до інших Відділів. Головний контролер мгр Іван Винник заявив, що в черговому

проекті бюджету, коли б собі цього бажав Головний Уряд, буде можна зробити таку спробу відділити видатки Організаційного Відділу від інших у всіх можливих позиціях, але цим разом це вже не є можливим, бо бюджет вже пригтований так як є предпобудований до затвердження.

В дискусії над пропонованими дотаціями взяли участь: Іван Ожежинський, д-р Ярослав Падох, інж. Мірослав Кальба, інж. Анастолій Дорошенко, мгр Іван Геврик, сен. Павло Юзик, Євген Іванців, д-р Богдан Гнатюк, Володимир Сохан, ред. Антін Драган, д-р Іван Фліс, д-р Богдан Футей і Марія Душник.

На всі запити і заваги подав висновок в імені Фінансової Комісії мгр Іван Винник. На пропозицію головного радного інж. Мірослава Кальби, що її підтримала заступниця головного радника Марія Душник, вирішено голосами 17 за і 4 проти включити в список дотацій суму 500 дол. на Український Вільний Університет.

Внесок головного радного Івана Ожежинського призначити дотацію на місцеву українську католицьку церкву, що її саме побудовано в Кергонксоні, відкинуто голосами 14 проти і 2 за після вислухання голосів, що така дотація була б призначена на льокальну церкву і це було б негідне зі становищем Фінансової Комісії відносно ряду інших подань на льокальні цілі. Тоді на пропозицію головного касира мгра Уляни Дячук вирішено перевести серед членів Головного Уряду збірку їхніх особистих пожертв на місцеву ново-збудовану церкву.

Закривши дискусію, головний радник Іосиф Лисогір піддав під голосування пропонований бюджет та список дотацій з Народного Фонду УНСоюзу, які прийнято одностайно в наступному тексті:

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1975 РІК:

П Р И Б У Т К И:

1. Членські вкладки:	
Життєве забезпечення	\$ 2,870,000.00
Забезпечення від випадків	75,000.00
Фонд Братський	8,000.00
Разом — членські вкладки	\$ 3,025,000.00
2. Відсотки:	
Від фондів	1,170,000.00
Від річних позичок	315,000.00
Від членських позичок	21,000.00
Від уцілів	15,000.00
Від банкових конт	2,000.00
Разом — відсотки	\$ 1,523,000.00
3. Різні прибутки:	
Фонд Сирітський	13,000.00
Фонд Наглі Потреб	3,500.00
„Свобода“	520,000.00
„Союзівка“	370,000.00
Чини від реальностей	75,000.00
Амортизація і зиск з продажі інвестицій	5,000.00
Різні прибутки	991,500.00
Разом — всі прибутки:	\$ 5,539,500.00

В И Д А Т К И:

1. Виплати грамот:	
Виплати дозрілих винувальних грамот	840,000.00
Пожертви виплати	780,000.00
Виплати від випадків (АДЦ)	20,000.00
Подільне забезпечення	5,000.00
Грошові звороти	240,000.00
Забезпечення батьків дітей	5,000.00
Разом — виплати грамот	\$ 1,890,000.00
Дивіденди	487,000.00
Фонд Сирітський	10,000.00
2. Кошти адміністрації:	
Платні:	
Головних урядовців	77,000.00
Працівників	243,000.00
Разом:	\$ 320,000.00
Забезпечення:	
Пенсійний фонд	75,000.00
Хворобове	17,000.00
Від каліцтва	5,000.00
Групове	9,000.00
Соц. і від безробіття	25,000.00
Відправа працівників	10,000.00
Разом	\$ 141,000.00
Разом кошти адміністрації	\$ 141,000.00

Різні канцелярські видатки:	
Друку і канцелярські прибори	38,000.00
Почта	14,000.00
Телефон	16,000.00
Забезпечення	3,000.00
Винайм машин	10,000.00
Канадські Корпоративні податки	39,000.00
Канадська Канцелярія	3,000.00
Актуарії	8,500.00
Разом канцелярські видатки	\$ 125,500.00

Організаційні видатки:	
Оголошення і друку	24,000.00
Лік. бадання нових членів і гол. лікарів	8,000.00
Винагорода відділовим організаціям	75,000.00
Винагорода обласним організаціям	25,000.00
Секретарська винагорода	272,000.00
Винагорода передсідникам і касирам	2,000.00
Кошти подорожж обласних організацій	17,000.00
Обласні засідання	2,000.00
Разом — Організаційні видатки	\$ 425,000.00
Кошти річного засідання	18,000.00
Кошти контролю	7,000.00
Разом — кошти	\$ 25,000.00
Кошти репрезентації	25,000.00
„Свобода“ — орган	290,000.00
Виплати друкарні	520,000.00
Виплати „Союзівки“	355,000.00
Виплати на реальності	30,000.00

Комісії:	
Стипендія	15,000.00
Спортна	6,000.00
Молоді	1,000.00
Жіноча	1,000.00
Канадська	1,000.00
Фінансова	1,000.00
Старших Союзівців	100.00
Разом — Комісії	\$ 25,100.00
Допомоги і пожертви	35,000.00
Дотації організаціям	12,000.00
З Фонду Наглі Потреб	5,000.00
Разом — допомоги і дотації	\$ 52,000.00
Різні виплати	\$ 30,000.00

Інвестиційні видатки:	
Втрати на річних позичках	45,000.00
Втрати при продажі фондів	15,000.00
Амортизація	20,000.00
Разом:	\$ 80,000.00

„Міжнародний обрій та українська справа“ — панель ООЧСУ в Пасейку

Темами доповідей панелі, влаштованої 7-им Відділом ООЧСУ 22-го лютого ц.р. в Українській Централі в Пасейку, були: „Перспективи розвитку міжнародної ситуації та положення України“ (мгр В. Микіла), „Потреби всеукраїнської єдності та можливості консолідації політичних партій“ (ред. В. Левенець) та „Українська думка серед нескорених в Україні“ (д-р В. Савчак).

Відкриваючи панель, голова Відділу ООЧСУ д-р Мірослав Вих привітав на залі коло 150 осіб та представивши панелістів, подав короткі дані про їхню політичну і громадську діяльність.

Модератор Теодор Олещук попросив до слова мгра В. Микілу. Прелегент подав вичерпну аналіз міжнародних відносин політичного і економічного життя, починаючи від закінчення Другої світової війни до наших днів. Творення Західного і Східного блоків, їх відосередні тенденції — розпад колоніальних імперій на Заході, третій блок, створений країнами, що відпали від метрополії, а на Сході — процес розколу монолітності союзу впливу в процесі активізації національних інтересів країн. Вихід на міжнародну арену нової потуги — комуністичного Китаю. Втрата панівного значення, як політичного центру світу, Західною Європою, розпад західних союзів та послаблення НАТО. Конфлікт на Близькому та Середньому Сході. Жидівсько-арабський конфлікт та релігійна війна. Стан сільсько-господарської продукції СРСР, як наслідок низької продуктивності централізованої соціалістичної системи та малопродуктивності колгоспної системи — ось в загальних рисах питання, обговорювані прелегентом, який перейшов далі до міжнародних конфліктних ситуацій, зокрема, політичних конфліктів, суперництва між Китаєм і СРСР, Росією за панівну роль в комуністичному світі; зростання національних рухів і тенденцій у народів світу, і на тлі міжнародної ситуації — українська проблема, у складення політичного детанту, а зокрема після Гельсінської угоди.

Орієнтацію на червоний Китай, ідеологічні позиції якого є ворожими для нас, доповідач вважав нереальним фантазією, хоч не виключав зустрів між Пекіном і Москвою. Українська справа на світовій арені може виступати в наслідок припинення детанту, але не має вигляду, тому, на думку доповідача, перед нами ще довгий і тяжкий шлях боротьби в напрямку підготовки національної і соціальної революції та творення підбудови власної сили.

Прелегент передбачав несприятливі обставини в найближчому чвертьстолітті з огляду на зменшення економічної ваги України відносно Росії, зобумовлене концентрацією розвитку промисловості в Сибіру та інших східних частинах СРСР. Мінеральні ресурси України вичерпуються інтенсивною експлуатацією їх Москвою і експортом руди до сателітних країн. Проте, прелегент вбачав можливість приходу до влади в СРСР нового покоління менше догматичних, свідомих недоліків союзу, східних частин СРСР. Мінеральні ресурси України вичерпуються інтенсивною експлуатацією їх Москвою і експортом руди до сателітних країн. Проте, прелегент вбачав можливість приходу до влади в СРСР нового покоління менше догматичних, свідомих недоліків союзу, східних частин СРСР. Мінеральні ресурси України вичерпуються інтенсивною експлуатацією їх Москвою і експортом руди до сателітних країн. Проте, прелегент вбачав можливість приходу до влади в СРСР нового покоління менше догматичних, свідомих недоліків союзу, східних частин СРСР.

Черговий доповідач ред. В. Левенець підкреслював загострення потреби української національної єдності, як у зв'язку з ростом „нескореності“ на рідних землях, так і для успішної протидії зорганізованій інтенсивній акції всіх російських партій і угруповань на емігрантській території, що зростає з появою апостолів „федералізму“ і „непередіришенства“ — російських дисидентів.

Переслухавши Комісії Ім. Сахарова і засідання Європейського Парламенту були доказом того, що навіть успішні на цьому відтинку дії організації типу АБН недостатні на довшу мету. Прелегент сказав, що до об'єднання можна дійти основною ревізією практичного підходу до оцінок політичних явищ, що вимагає відмовлення від певних амбіцій деяких менших партій. Доцільність консолідації українських політичних сил залежатиме від того, чи УНРАда зробить кроки в напрямку реорганізації внутрішньої структури, наслідком чого політичні сили з численним членством мали б в УНРАді відповідну кількість голосів. Консолідація

ДОТАЦІЇ З НАРОДНОГО ФОНДУ УНС

1. Світовий Конгрес Вільних Українців — СКВУ	\$ 2,000
2. Український Конгресовий Ком. Америки — УККА	2,000
3. Комітет Українців Канади — КУК	300
4. Українська Католицька Церква — УКЦ	500
5. Консисторія Української Православної Церкви — УПЦ	500
6. Наукове Товариство Шевченка — НТШ	500
7. Українська Вільна Академія Наук — УВАН	500
8. Наукове Товариство Шевченка Канади — НТШК	250
9. Українська Вільна Академія Наук Канади — УВАНК	250
10. Союз Українських Студентських Товариств Америки — СУСТА	300
11. Союз Українських Студентів Канади — СУСК	150
12. Союз Українців Америки — Музей	250
13. Українське Історичне Т-во — УІТ (умовне)	500
14. Українська Капела Вандурствів Америки	100
15. Пам'ятник Тарасові Шевченкові в Парагваї	100
16. Пам'ятник Лесі Українці в Канаді	100
17. Спілка Української Молоді Америки — СУМА	500
18. Плат, Організація Української Молоді в ЗСА	500
19. Молодь Української Національності — МУН	200
20. Об'єднання Демократичної Української Молоді — ОДУМ	2000
21. Плат, Організація Української Молоді в Канаді	150
22. Спілка Української Молоді Канади — СУМК	150
23. Об'єднання Демократичної Української Молоді Канади	150
24. Молодь Українського Національного Об'єднання — Канада	150
25. Студії Українознавства на Пенсильванському Університеті	250
26. Комітет 200-ліття Америки і 100-ліття Укр. Пос. 1,000	
27. Український Вільний Університет — УВУ	500
Разом: \$ 12,000	

Головний радник Іосиф Лисогір попросив до слова головного контролера мгра Івана Винника, який від імені Фінансової Комісії відчитав наступні пропозиції резолюцій:

(Продовження буде)

Список жертводавців на Фонд УВУ

Управа Фондуції Українського Вільного Університету подає до відома список жертводавців на фонд УВУ. Зеновій Юрків, Пасейк — 500 дол.; по 250 дол. — д-р Євген Грабарчук, Натлі (здекл. 1,000 дол.), Василь Кий, д-р В. Корчмарик, Іренгис — збірка 205.00, д-р Іванна Ратич, Едісон — 200 дол.; Українське Лікарське Т-во, Мериланд — 150 дол. Остан Захаряк, Оук Парк, Міч. — 110 дол.; по 100 дол. — д-р Мірослав Прокоп, Нью Йорк, Павло Бабак, Іван Кузь, Пасейк, В. Буцка, І. Возняк, Мек Кіс Рак, д-р Ілля Андрусак, Делройт, д-р Юрій Розгін, Стерлінг Гтс., Сергій Омеленко, Вал. Лейк, Рой Селел, Діаборні, Микола Швед, Делройт, Іван Петруська, Трой, Михайло Петрусько, Фазер, Федір Федоренко, Трой, Український Золотий Хрест, Відділ 14, Делройт, Филип Місонг, Леонія, д-р Михайло і Стефанія Стефанів, Натлі, мгр Іван Костюк, Трентон, д-р Богдана Салабан, Боффало, д-р Євген Федоренко, Марріс Плейн, „Трибу“ — Ошадно-стева Каса, Ньюарк, Анна Дубас, Ньюарк, Надя Кух, С. Орендж, д-р Роман Ричок, Мейлвуд, Володимир Псуї, Ірінгтон; 75 дол. — п. Дорошенко; 60 дол. —

Петро Симоненко, Трой; по 50 дол. — Петро Дармограй, Микола Кохан, Ольга Вурбак, д-р Т. Крупа, о. Вигдан Зелехевич, Ярослав і Леся Ткач, Іван Галій, Український Музичний Інститут — Ньюарк, д-р Євген Котик, Юліан Мусаковський; по 25 дол. — Василь Марущак, Іван Лакуста, Іван Ровенчук, Е. Рокіскі, проф. Ярослав Лабка, Михайло і Юлія Добож; 30 дол. — Дмитро Сенюх.

Всім В. Ш. Жертводавцям внаслідок найширшого подяку. Чергові пожертви просимо пересилати на адресу: Ukrainian Free University Foundation, Inc. 240 Hope Avenue, Passaic, New Jersey, 07055.

ХОР „ПРОМЕТЕЙ“ ВИСТУПИТЬ В ЧІКАГО

Чикаго, Іл. — В суботу, 3-го квітня ц.р. о год. 7-й вечора в залі Школи Шопена, 2440 Вест Райс вулиця, відбуватиметься тут концерт чоловічого хору „Прометей“ з Філадельфії під диригентування Михайла Длбятюга і при співучасті оперової співачки Марти Кокольської — Мусійчук з Нью Йорку; акомпаньямент — Галія Мазурок. Концерт відбуватиметься під патронатом Відділу УККА.

буде доцільною, коли вона здійснюватиметься на ідейній і програмовій базі, як того добивається і добивався провід ОУНР ще від часів с.п. Степана Бандери; другою передумовою доцільності консолідації є вироблення спільної національно-визвольної стратегії та програм дій зі силами, ідейно вірними безкомпромисній боротьбі за державну незалежність. Натомість, вважає прелегент шкідливою консолідацію механічного порядку, а зокрема, — з політичними групами, що тягнуть до совофільських чи федералістичних позицій, чи скеровують своє орієнтування на уросту лібералізацію союзового режиму, — така консолідація привела б до ще більшого хаосу в українському політичному житті. Хоч існують розбіжності щодо інституційної форми консолідації (є голоси за СКВУ, ЗПІ УГВР, за створення нового середовища), на думку доповідача, таким центром могла б бути УНРАда, як легітимний носій історичної традиції.

Закінчуючи свою доповідь, ред. Левенець ще раз підкреслював вагу і загострену потребу дій з єдиним фронтом, бо тільки такими діями ми зможемо дати велику насагу і допомогу нашим нескореним в Україні. Останній панеліст д-р В. Савчак в зв'язку з появою в пресі його статті „Політична думка серед нескорених в Україні“, обмежився коротким перебігом цієї теми, зупинившись докладно над темою російських дисидентів на Заході. Прелегент на початку доповіді пригадав відомий з 1961 року процес сімох т.зв. юристів в Україні, контрреволюційну заяву Дзюби, в якій він відмовився від названня себе націоналістом, та відповідь на неї Валентина Морозова в есею „Серед снів“.

Далі доповідач підкреслював виразно ідеологічного характеру різниці між шістьма першими та 7-8 числами підпільного „Українського Вісника“: заміна термінології „радянський“ на „советський“, КДБ — на КГБ і т.д., та заяву, що журнал „...займатиме чітко окреслену політичну позицію з провідним безкомпромисовим антиколоніальним напрямком“. Докладніше обговорив прелегент лист Миколи Руденка до Леоніда Брежнєва, в якому автор листа піддав під сумнів основні марксистські постулати. В другій частині своєї доповіді д-р Савчак сконцентрував увагу на одному аспекті російських дисидентів — їх ставлення до національного українського народу, що ми не сміємо задовольнятися успіхами, а наважимося, що більше розгорнувши діяльність за звільнення всього українського народу.

Баль Українських Інженерів у Філадельфії



Дебютантки Бально Інженерів у Філадельфії. Перший ряд зліва: Роксолана Чорніта і Михайло Тарнавський, Адріана Майборода і Олександр Процюк, Марта Копаниця і Роман Кінігінський, інж. Роман Андрійчук, аранжер Бало, п-ні Іванна Білик, дружина голови Відділу ТУІА, п-ні Наталія Даниленко, майстер церемонії презентації дебютанток, п-на Галина Мазурок, піаністка, д-р Олександр Білик, голова Відділу ТУІА, Христина Ракоча і Павло Гурський, Наталія Завадовська і Сергій Ковальчук, Арета Сіра і Зенон Фаріон. Другий ряд зліва: Наталія Лучанко і Аскольд Бук, Наталка Білик і Роман Соробей, Роксолана Горбова і Юрко Трипуненко, Мотря Бойко і Нестор Максимович, Віра Борис і Осип Гомик, Наталія Куйдич і Маркіян Слободян, Тетяна Німилевич і Юрій Білик, Іра Ленко та Микола Брозда.

Цьогорічний Баль Інженерів, що відбувся 7-го лютого в залах Шератон Готелі у Філадельфії, мав особливий характер і винятково оригінальну програму. Тому велика кількість гостей (біля 600 осіб) з старшого і молодшого поколінь, заповнила по берегах прекрасну, велику балева залу згаданого готелю і забавлялись при звуках знаменитої оркестри „Темпо“ Ірини Ковалюк, до 3-ї години ночі. Між гостями, можна було побачити багато визначних осіб різного віку та професій з таких далеких міст, як Детройт, Бостон, Нью Йорк, Вашингтон, а навіть із віддаленого Торонто.

ПОДЯКА

Достойним Представником всіх бутих Українських формацій, тепер комбатантських організацій, Українського Більшого Козацтва та Громадських Організацій, складаю цю подяку за особисті, листові чи телеграфічні привітання з нагоди мого „античного“ віку.

Зокрема дуже дякую Голові Головної Управи Братства 1. УД враз із його співробітниками Докторові Р. Дроздовському, Начальникові Штабу 2. УД Майорові В. Гладичеві враз із його співробітниками. Дуже дякую Сотникові І. Карабінцеві за переказані із далекої Німеччини квіти, що досі не в'януть, що моя Дружина відносить на рахунок широкосердечності.

Ген. Штабу Генерал-Полковник

ПАВЛО ШАНДРУК

3. 22. 1976

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ВІДІЛ ч. 8 ім. полк. ВІТОВСЬКОГО у КЛІВЛЕНДІ, Огайо

повідомляє всіх своїх Членів і Прихильників, що

в неділю, 28 березня 1976 р.

в год. 3:30 по пол.

в КУЛЬТУРНО-ГРОМАДСЬКОМУ ОСЕРЕДКУ при State Road відбудеться

ЧЛЕНСЬКІ СХОДИНИ

ЗА УЧАСТЮ ПРЕДСТАВНИКІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ ОДВУ

На сходах буде виголошена ДОПОВІДЬ

Павла Дорожинського

на тему

„НАШІ ПОЗИЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ НАШОЇ ПРАЦІ НА МАЙБУТНЄ“

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ВІДІЛ на ПІВНІЧНУ КАЛІФОРНІЮ

в САН ФРАНЦИСКО, Каліф.

повідомляє, що

в суботу, дня 3 квітня 1976 р.

в 7-й год. веч. в залі

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

при 215 Sillman St., San Francisco, Calif. 94134

— відбудеться —

з нагоди 25-річчя Відділу

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з доповіддю ВОЛОДИМИРА ОРЕНЧУКА

Запрошуємо все Громадянство взяти участь.

ЕКЗЕКУТИВА ВІДІЛУ

Площа: FARSCHER'S GROVE UNION, N.J.

НЕДІЛЯ, 28-го БЕРЕЗНЯ 1976 р. Год. 5:00 по пол.

ФУТБОЛЬНІ ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ — ROMA S.C.

НАСТРОЇ І СПОМИНИ З ВІКНА

ВИСТАВКА КАРТИН ТА РИСУНКІВ

АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

25-го березня — 12-го квітня 1976 р.

(від північної до півдня в год. 12-6 веч.)

PLAYHOUSE ART GALLERY, 414 George St., NEW BRUNSWICK, N.J.

Take Turnpike, Exit 9, Rt. 18 to George St. Exit

ВІДКРИТТЯ — неділя, 28-го березня 1976 р. в год. 3-5 по пол.

Напередодні виставки картин Марти Навроцької-Гідей

Влаштування щорічної виставки Дитячої творчості 64-тим Відділом СУА в Нью Йорку перепустилися вже велике число молодих учасників. Одною з них була Марта Навроцька, яка перший раз зарекомендувала свої експонати на Дитячій Виставці в 1966 р. Слідуючи за учасниками цієї виставки можна було зразу зауважити, що Марта відрізняється від загальної дитворні, з яких багато „творили“ на багання батьків чи під натиском учителів. В противенстві до більшості Марта живо цікавилася виставкою, а її блискучі чорні очі перескакували з одного експонату на другий з великим зацікавленням та щирим дитячим захопленням. Обсервуючи її, легко було передбачати, що в майбутньому дитячій дівчинці скривається майбутня артистка.

На 12-му році життя Марта почала вчитися рисунку і малюванню у відомої мисткині Людмили Морозової, а рік пізніше, на підставі успішного вступного іспиту, була прийнята до престижної середньої школи Мюзік енд Арт, де крім академічної освіти вивчала основні малювання. Закінчивши середню школу, поступила до Кінес Коледж і там продовжувала мистецькі студії. У програму навчання входили: рисунок, 2 і 3 вимірні композиції (дизайн), малювання, каліграфія, кераміка, графіка і скульптура. Ця щирна програма дала Марті дуже добру нагоду зацікавитися з різноманітними малювальними техніками, щоб вибрати для себе, яка найбільше її цікавить та відповідає її мистецьким уподобанням.

Літом 1973 р. Марта відвідала курси шовкодруку (сілк скрін) в Парсонс Скул оф Дізайн в Нью Йорку, що дало їй поштовх до експериментування в графіці. Два роки пізніше вона продовжувала студії у артиски Діанні Карол, а опісля у другого ньюйоркського мистця Клінттона Гілла, поглиблюючи своє знання в длянці графіки, яка на думку Марти дає необхідні можливості в мистецькому творенні. В січні 1976 р. вона закінчила коледж, одержавши диплом бакалавра мистецьких наук, та буде продовжувати студії з наміром досягнути ступінь магістра.

Марта Навроцька брала участь у таких мистецьких виставках: від 1971-75 р. жіночі малювальні виставки, влаштовані 64-им Відділом СУА в Нью Йорку, літом 75 р. групова студентська виставка графіки у Кінес Коледж, та виставка українського інституту модерного мистецтва в Чикаго, Іллінойс.

Крім малювальних студій Марта ходила до Українського Музичного Інституту, де була ученицею фортепіано в класі проф. Меланії Байлової, а від шостого року життя брала активну участь у Пласті. Вона належить до куреня „Спартаків“, які горді на успіхи і мистецькі досягнення своїх подружок, та домагаються усіх зусиль, щоб перша її виставка, яка буде відкрита 28 березня ц. р. в приміщенні Об'єднання Українських Мистців при Другій есені в Нью Йорку, вдалася якнайкраще.

Виставка буде проходити під протекторатом 64 Відділу СУА, який радіє, що дасть нагоду молодій адепти мистецтва презентувати свої твори перед українською громадською, чим паче, що Марта є донею членкинею основниці нашого Відділу, п. Христини Навроцької. Ми віримо, що, наслідуючи свою маму, стане у ряди активних Союзників, та внесе юний запал і нові ідеї, якими сповнена її мистецька душа та молода увага.

Марія Даниш

ПОМЕР РОМАН ПЕТРИНА — АКТИВНИЙ ПЛАСТОВИЙ ДІАЧ

Нью Йорк. — В середу, 24 березня тут, після тяжкої недуги, помер бл.п. п. Роман Петрина, бувший УСС-уєс, довголітній член Пласту, організатор українських народних танків, член Пластової корпорації „Молоде Життя“, активний громадський діяч і любитель мистецтва. Покійний походив із Стрия в Західній Україні. Дня похороні ще не устійнено.

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛЮВАНОЇ ВТРАТИ нашого Найдорожчого БРАТА, ШВАГРА І СТРИПКА бл. п.

д-ра Богдана Олесницького

зложили 50.00 доларів на Українській Студії в Гарварді

ЮРІЙ ОЛЕСНИЦЬКИЙ з Родиною

Ірвінгтон, Н. Дж.

ДІЛМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ з Родиною і Приятелями, що 12-го березня 1976 р., заосмотрена Найсвітлішими Тайнами — відійшла у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

ОЛЬГА з ЧЕРСЬКИХ ОСТАЯК

проживши 70 літ.

ПОХОРОН відбудеться дня 18-го березня ц. р. з церкви Непорочної Зачаття в Гентрему на кладовищі Grand Lawn Cemetery в Детройті.

Горем прибиті:

чоловік — ІВАН

дочка — ЛЮБА з чоловіком ОЛЕКСАНДОМ

МАХ

і внуки — ДІДІ, ГРЕГ І МАРК

ДИРЕКЦІЯ СХ.-ЕВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВАСИЛА ЛІПНІСЬКОГО у ФІЛАДЕЛФІЇ

повідомляє у глибокому жалі своє Членство

і Прихильників та Загал Громадянства, що в понеділок, 14-го березня 1976 р. відійшов у Вічність в Ірвінгтоні, Н. Дж., на 75-му році життя, наш тринадцятий Член-Фундатор І Меценат

Іван Юрків

Родину бл. п. інж. Юрія Яцива І Т-на Інженерів просимо прийняти наше щире співчуття.

ДИРЕКЦІЯ СЕДІНІСТІТУТУ

Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в середу, 24-го березня 1976 року, по такій же нежданий відійшов у Вічність в Понкерсі, Н. П., наш Дорогий ШВАГЕР І ВУНКО

бл. п.

Мгр РОМАН ПЕТРИНА

нар. в Стрию, Західна Україна.

Горем прибиті:

СТЕФАНІЯ І ЄВГЕН ГУТОВИЧІ

— швагер з дружиною

ІРЕНА І МАРТА з родиною — кузинки

В пам'ять Покійного, складено 50.00 доларів на Пластові видавництва.

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. Д-ра

АДОЛЬФА СЛИЖА

ТА

ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашої Найдорожчої

МАМИ І БАБУНІ

бл. п.

ОЛЬГИ СЛИЖ

будуть відправлені

ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ ВОЄНІ

в Церкві ПРЕОБРАЖЕННЯ в ШАМОКІНІ, Па., в п'ятницю, дня 2-го КВІТНЯ ц. р. о год. 9:15 рано;

в Церкві СВ. ІОСАФАТА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж., в уторок, дня 6-го КВІТНЯ ц. р. о год. 8:30 рано;

в Катедрі СВ. МИКОЛАЯ в ЧІКАГО, Іл., в уторок, дня 6-го КВІТНЯ ц. р. о год. 8:45 рано;

в Церкві СВ. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ, Н. П., в суботу, дня 10-го КВІТНЯ ц. р. о год. 7:30 рано;

в Церкві СВ. ПОКРОЗИ в ТОРОНТО, Канада.

Приятелі і Знайомі згадати Покійних у своїх молитвах просить:

СИНІ І ДОНЬКИ з РОДИНАМИ

ПОДЯКА

Ми, підписані приятелі

СЛ. П.

МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

мисмо честь і сумний обов'язок скласти подяку Всім, що причинилися до величю похорону всім нами улюбленого Покійника.

Дякуємо лікарів Покійного, д-рам Кліментові В. Г. Рогозницькому і Лебодимірові І. Кузьмачу, за опіку над Ним під час його несподіваного нещастя.

Дякуємо Високосповідненішому Архипіскупові УПЦ у ЗСА Маркові за Богослужб, Панахиду і прекрасну проповідь у день похорону, 31 січня ц. р., в Єпископальній церкві Святої Катерини у ЗСА Карлсруе, за Панахиду 30 січня, у похоронному заведенні Петра Яриши в Нью Йорку.

Дякуємо Всесвітлішому і Всесвітнішому Священнику УПЦ за відправлення Панахиди і Богослужб, а саме: 29 січня у заведенні П. Яриши — о.о. Протопресвітерам Артемій Селенні та Іванові Ткачукові, о. Митратіоні Богданові Желехівському, о.о. Протопресвітері Сергію Непірелі, о.о. Володимирі Васильєвському; 30 січня в Православній Церкві св. Тройці — о. Протопресвітері Іванові Ткачукові, о.о. Протопресвітері Сергію Непірелі, о.о. Іванові Навроцькому, 31 січня в Церкві-Пан'ятинку в Бавид Вруку: о.о. Протопресвітерам Артемій Селенні і Павло Фалкові, о. Митратіоні Богданові Желехівському, о.о. Протопресвітері Непірелі, Франкові Ісачкові, о.о. Протопресвітері Іванові Мелехові та о. Протодіаконі Володимирі Поліщуків.

Дякуємо Всесвітлішому о. д-рові Володимирі Галіччені, Пароху Української Католицької Церкви св. Юра в Нью Йорку, за відправлення Панахиди 29 січня у заведенні П. Яриши. Поку та дяку о.о. Васильяну, за молитви над тілом Покійного, разом з Пресвідченими Владикою Понсефом, 30 січня у тому ж заведенні.

Щира подяка хорам і солістам, які своїми прекрасними співами звеличали сумні обряди, отже хором Свято-Троїцької церкви, під диригуванням п. Дмитра Олійника, та хором „Думка“, під диригуванням м-тра Леоніда Крушельницького. Окрема подяка хористам бірного хору, які з пошани та любові до Покійного Миколи збиралися і створювали прекрасну хорову групу, що під проводом церковного диригента, п. Д. Олійника, відспівали всі похоронні відправи.

Наша особлива вдячність за участь в цьому хорі належить таким особам: Вітані: Ганна Шерей, Валє Липицько-Жила, Віра Яворська, Катерина Петрова, Тамара Ситник, Люся Черниченко, Нона Валаченко, Алла Олійник, Шварко, Гавришченко, Валентина Ментина, Віталієв: Володимир Тисовський, проф. Рафаїл Венке, Григорій Венке, проф. Валентин Вакум, д-р Юрій Кузьмич, інж. В. Якимчук, інж. Петро Байбак, мгр Р. Малайчук та інші.

Дякуємо численним промовцям на Панахиді, похороні і трізни, а саме: проф. Григорію Костюкові, почесному голові „Слова“, ред. Іваном Кедрином-Гудинику, голові СУЖА, інж. І. Жуковському, голові Літературно-Мистецького Клубу, віце-президентів київської фірми Штегерта-Гайффера: де Покійний довів роки працелю, голові „Слова“, Останію Тарнавському, за надрукову промову та проведення трізни в залі Православного Осередку в Бавид Вруку, письменниці Уліці Любомир, яка прощала Покійного від імені Олімпії Добровольської і Носипа Гринька, поетеси Богданові Ніжницькому, що прощала його від Редакції журналу „Лис Микита“ і Марії та Едварда Козаків, інж. Крамаренкові (Українська Православна Кредитова К-ва), інж. Г. Калманові та інж. О. Шевченко, від ІМК ОДМ і ФІЛІ ОДМ, Трентон, проф. Зої Маркович, від локального тріо „Соловейчик“, Василья Сердюков і Яр. Клімовському, від ОМУС, ред. Іванові Дурбачкові та всім іншим.

Щиро дякуємо Сестрицтву Церкви-Пан'ятинки в Бавид Вруку за влаштування трізни після похорону, а Сестрицтву церкви св. Тройці в Нью Йорку за влаштування поминального обіду, після церковних відправ у 40-й день смерті Покійного.

Дякуємо Власнішому Митрополиту Андрію, Первосвященнику УПЦ в Канаді, Всесвітлішому о. Митратіоні Олександрові Хом'якові, Пароху Катедри св. Івана в Едмонтоні, Архипіскупові Олександрові Шербаневі, о. Пароху Іванові Стугові та о. Вікторію Ласкуті за відвідування Панахиди за душу Покійного в тієї ж Катедри св. Івана, дня 15-го лютого 1976 року, а також катедральному хором під диригуванням п-ні Лосі Чумер, Дякуємо Всесвітлішому о. Митратіоні Юрійу Ковальському, Пароху Української Католицької Катедри св. Іосафата в Едмонтоні, за відправлення Панахиди в тієї ж Катедри, того ж дня, 15 лютого 1976 р.

Наприкінці сердечно дякуємо всім численним учасникам Панахиди, Богослужб і похоронних обрядів, а найбільше тим, які опікувалися Покійним під час його важкої недуги і останніх днів життя, та анулювали його світлу пам'ять в 40-й день смерті в Нью Йорку, Едмонтоні і інших місцевостях ЗСА і Канади.

ОЛЕГ ВЯЗОВСЬКИЙ, АНДРІЙ ЗАЛІСКО, МИХАЙЛО ІВАСІВКА, ІВАН КЕРНІЦЬКИЙ, ЛЕВ КУДЕЛЯ, УЛІНА ЛЮБОВИЧ, ЮРІЙ СТЕФАНІК, СОФІЯ ТЕМНИЦЬКА

